

dannet Grundlaget for Folketingsudvalgets Betynkning, mangler her, men jeg forudsætter, at man ogsaa faar dem tilstillet her, naar Lovforslaget henvises til det Udvalg, som det synes at være Meningen at ned-sætte, hvad jeg ogsaa anser for det rigtigste.

Hvad Lønnens Størrelse angaar, maa jeg antage, at Forholdene ligger saaledes, at der her kun er Tale om den faste Løn, og at det, der her sker, overhovedet ikke berører de Sportler, som Sognefogderne i Øjeblikket oppebærer. Man maa forudsætte, at den Løn, her er Tale om, er den faste Løn, som Sognefogderne faar, og at Løven ikke berører de Sportler, Sognefogderne faar for de Forretninger af forskellig Art, det er paalagt dem at udføre. Som sagt, vi vil ikke for vort Vedkommende protestere, selv om det her drejer sig om en Forhøjelse paa 100 pCt., hvad der jo langtfra er det almindelige i disse Tider, men vil anbefale Lovforslaget til en velvillig Behandling her i Tinget.

Justitsministeren (Rytter): Maa jeg med Hensyn til de forskellige Bemærkninger, der er fremsat, udtale mig ganske kort. Først skal jeg udtale mig om de Indvendinger, der blev fremsat af det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds (I. A. Hansen). Jeg gaar ud fra som aldeles utvivlsomt, at Meningen med Lovforslaget kun er, at Grænserne, altsaa Minimums- og Maksimumsgrænserne, forhøjes med 100 pCt., saa at en Mand, der har en Løn, der ligger mellem 80 og 400 Kr., ikke har juridisk Krav paa at faa mere. Jeg synes heller ikke, der kan være nogen Tvivl derom ifølge selve Forslaget; Bemærkningerne kunde maaske misforstaas, men det, der altsaa skal lægges Vægt paa, er, at Grænserne forhøjes med 100 pCt. Jeg er derfor fuldt ud enig med det ærede 2det Medlem for 4de Kreds (Veistrup), der brugte den Udtryksmaade, at selv om det drejede sig om en Forhøjelse paa 100 pCt. af Grænserne, medførte det ikke nødvendigvis, at de paagældende fik mere i Løn, at Forhøjelsen, som han udtrykte sig, blev effektiv. Denne Forstaaelse deler jeg ganske, og jeg forstod ogsaa, at det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds opfattede Situationen paa samme Maade. Jeg tror for øvrigt heller ikke, der kan være Tvivl derom ifølge selve Forslaget.

Hvad angaar det Spørgsmaal, om Telefonen skal medregnes til Lønningen eller ikke, maa Forholdet jo stille sig saaledes, at det kan være, at vedkommende har Telefon, fordi Politimesteren finder det nødvendigt, maaske har han den oven i

Købet for Politikassens Regning. Det maa undersøges i hvert enkelt Tilfælde, og det bliver selvfølgelig undersøgt af Amtsrådet. Men hvis han ikke selv udreder Betalingen for Telefonen, kan denne ikke betragtes som en Del af Lønningen. Det, der er Tale om her, er selve den Pengeløn, han skal have. Noget andet er, at naar en Mand, der ikke ifølge Amtsrådets og Politimesterens Mening har Brug for Telefon, alligevel ønsker at have det, maa han forhandle med vedkommende Amtsråd, men Hovedregelen er, at Telefonen ikke er en Bestanddel af hans Løn.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Lovens Ikrafttræden tror jeg ikke, det vilde have stor Betydning, om man sagde 1. April 1922, for netop ifølge den Forstaaelse, som absolut er Lovforslagets, nemlig at for Lønninger over 80 Kr. behøver der ikke at ske nogen Lønforhøjelse, medmindre Amtsrådet synes, der er Grund dertil, vil en saadan Bestemmelse kun faa Betydning for de Lønninger, der ligger under 80 Kr. For de andre Lønningers Vedkommende staar det i Amtsrådets Magt at bestemme, fra hvilket Tidspunkt en eventuel Forhøjelse skal træde i Kraft.

Maa jeg overfor det ærede 6te Medlem for 5te Kreds (S. Rasmussen) sige, at det Synspunkt, han gjorde gældende, og som man selvfølgelig kan anføre en hel Del for, at Sognefogderne skal have Betaling for det Arbejde, de udfører, med andre Ord lønnes med Sportler, var ogsaa det, Sognefogderne var inde paa. Vi undersøgte i Ministeriet, om man kunde gaa den Vej, men det vilde kræve en Ændring i alle de mange Love, hvorefter disse Forretninger udføres, og det ansaa vi for haabløst; vi ansaa det for rigtigst at give en fast Pengeløn og saa blive staaende ved de Sportler, som nu en Gang er foreskrevet.

Hvad angaar den Bemærkning, det ærede 2det Medlem for 4de Kreds (Veistrup) gjorde om Udtrykket Hartkorn, er jeg enig med det ærede Medlem i, at det i Virkeligheden ikke har meget at sige, at der staar Hartkorn; det er kun et Udtryk for, at der bl. a. ogsaa bør tages Hensyn til Hartkornet. Jeg synes derfor, det ikke gør noget, at det Udtryk staar der. — Jeg haaber, at det Udvalg, som faar med Sagen at gøre, vil behandle Lovforslaget elskværdigt og hurtigt.

I. A. Hansen: Jeg vil gerne takke den højtærede Justitsminister for det Svar, jeg nu fik. Naar jeg har rejst det Spørgsmaal, hvorledes Bestemmelsen om Løntillægget skulde forstaas, var det, fordi det forekom